

हरिसं- ॥१॥

सर्ग- १६

श्रीसहजानंदायनमोनमः॥ अथतस्यतीर्णदुर्गप्रयाणादिवर्णयितुमुपक्रमते चारुदुर्गनगरादिनिःप्रथ्यती
 र्णदुर्गप्रयाणोच्छानंनरः सः श्रीहरिः हयमश्रुमः अधिरुह्य त्वलिताः प्रकाशमानायेकुंतास्तेकरायेषुयेषाने
 नथोक्तैः सादिभिरश्ववारैः पत्रिभिः पदातिभिश्च मुनिवृन्दैः मुनिसमूहैश्च गृह्णित्वा गौर्गहस्थभक्तसमूहैश्च सार्धं च
 रुमणीयं यत्तु दुर्गनगरं तस्मान्निर्वयौ निर्जगाम स्वागता वृत्तं लक्षणं तूक्तं प्राक् ॥१॥ अश्ववारैति अश्ववारस्य
 युगं मुंचारुदुर्गनगरादथसांईसादिभिर्ज्वलितकुंतकराग्नैः निर्ययौ गृह्णित्वा मुनिवृन्दैः पत्रिभिः समधिरुह्य हयं
 सः ॥१॥ अश्ववारचरवेनामनोत्तः सर्गो रत्नमणिभूषणशाली ॥ उच्चलस्ववरगौरवरगजिराजितारुणशिरःपदस्यः
 २॥ हस्तिनोवनकृत्वा नुवितमानो रराशिः मिवहंससमूहाः ॥ मानसं सरइवास्तुरक्ताः दुदुबुस्तममनुभक्तनोद्याः
 ३॥ सादिनीयोवरउत्तमोवे शोनेपथ्यं तेन मनोत्तोरमणीयस्तथोक्तः स्वर्णचरत्नानिचमणयश्चतेषां भूषणा
 निमंडनानितैः शालीशोभमानस्तथोक्तः उच्चलंतो हयगमनवेगोत्सुरंतः प्रचुरः प्रतिश्रेष्ठा ये शोवररा
 आपीडुस्तेषां राजिः पंक्तिस्तया गजितः शोभमानोः रूणोरक्तोयः शिरपद उदपीषस्तेन रम्यो मनोहरः शो
 रवरणां श्रेष्ठं लंतु भगवदंगी कारं रणमुक्तिं प्राप्तिं प्रायम् ॥३॥ हस्तिन इति वनस्ययः कृशानुरग्निदीवानन्वे

॥१॥

इति यावत् तेन विज्ञोषेण तस्माः हस्तिनो गजाः नीरराशिं जलसमूहं मिवहंसानां समूहाणामानसं सरइ
 वः अस्तुरक्ताः पुरुषाण्यिनोभक्तजनानामोद्याः समूहाः तं श्रीहरिमनुदुबुबुः यश्चाह्वंति तस्मा ॥३॥ वाहेति
 वाहस्याश्वस्य चारवोरम्याये चरणक्रमस्य पादमासस्य भेदा विचित्रगतयुद्धसंश्र्यः तेश्च चलासंबराणिवसां
 सियस्यमः सवासौ मनोहरमूर्तिश्च तथोक्तः सः प्रसिद्धः एष श्रीहरिः पथि मार्गे द्वे वसती रात्री वसतिरात्रि
 वेत्तमनोरिसमरः नीत्वानिर्गमय्यतीर्णदुर्गनगरं प्रतिपेदे प्राप ॥४॥ असंगात्तद्वर्णयति आपणेति चा
 वाहचारुचरणक्रमभेदैश्च चलांबरमनोहरमूर्तिः ॥ द्वे स एष वसती पथि नीत्वा तीर्णदुर्गनगरं प्रतिपेदे ॥४॥
 आपणावलिगृहैर्विराजते चारुचलरसदौ निकेतनम् ॥६॥ इकांशुकविचित्रगोपुरं यत्स्वदीपमणिरत्नतोरणैः
 ५॥ रूणिराम्याणिल्लराण्यजिराणिसदसः सभायानिकेतनानि स्थानानि च यस्मिंस्तनथोक्तं इदं स्पकार्मु
 कंचापं तद्वद्विचित्राणि गोपुराणि पुरं रूराणि यस्मिंस्तनथोक्तं मृगोपुरं तु पुरं चारमिसमरः यन्गरमं आप
 णाः निषट्टास्तेषां प्रावलयः गृहाणि मदनानिवृत्तेः प्रदीपाः प्रकाशमानाये मणयो रत्नानि च तेषां तोरण
 नितेश्च विराजते शोभंते रथोद्धता वृत्तं लक्षणं तूक्तं प्राक् ॥५॥ यदि तस्मिन् गोधोयस्य तनथोक्तं सभासांतेकारः

यत्कलिलं जलं तेनोक्षितासिन्काक्षमाभूमिर्यस्य तन्नथोक्तं कौर्णवोक्षिमात्वात्ताभर्त्तितद्रीहयः कुसुमानि चन्द्रकुरानवांकुराश्चाक्षतास्तेऽलाश्चयस्मिंस्तन्नथोक्तं यन्नगरं मंडुरावाजिनालास्ताः श्रितैः स्तत्रस्थितैर्हृद्यै रश्वैः वाजिनालातुमंडुरे समरः चीनचेला निवस्य विद्रोषास्तेरचिते निर्भितैः केतुभिर्ध्वजेतश्च विरोचते गजते ॥६॥ य दिनिविभासिनः प्रकाशमानायेकुरुर्विदाः पद्यरगमणयोमोक्तिकानिचैतैः उन्नमैरुत्कृष्टैः वज्राणिप्रणिवि

पत्कगंधिसलिलोक्षितक्षमं कौर्णवाज्ज कुसुमांकुराक्षतम् ॥ मंडुराश्रितदह्यैर्विरोचते चीनचेलरचितैश्चकेतु भिः ॥६॥ यद्विभासिकुरुर्विदमौक्तिकैर्वज्रविद्रुमहरिद्रिहृत्तमैः ॥ भासुरासुवलयभोवितर्ह्युभ्राजतेऽस्थितवाकु तनादितम् ॥७॥ यत्रपुष्परचनासुभूमिषुपेतुषामधुलिहामरोचते ॥ नीलरत्नमयदृष्टिरावलिंरवरादिवनिया तिनीभृताम् ॥८॥

त्रोषाश्च विद्रुमालिप्रवाला निचहरितोहरिर्द्वर्णमणायश्चतैश्चभासुरासुवलयप्रकाशमानासु वल धोवक्रदारुछादना निवितर्ह्योवेदिकाश्चत्तामुस्थितायेवाकुताः पक्षिणस्तैर्विनादितेयन्नगरं भ्राजतेऽद्यमानते ॥ ७॥ यत्रेतियत्रयस्मिन्नगरेपुष्पाणोरचनयामुतास्तथोक्तास्तासुभूमिषुक्षितेषुपेतुषीपनितामधुलिहामभृगा णामभ्रावलिः पंक्तिः अंवरानुगणानत्नियतिनीनियतंतीप्रचुराणिनालानिरत्नानियसोतथाभूतायादृ ॥३॥

ष्टिः सेवभृतामयंतेऽग्रेचनमराजत ॥ ८॥ यत्रेतियत्रयस्मिन्नगरेयौधेषुएतसदनेषुसौधोःस्यराजसदनमि रसमरः रमणीयायाभंजिकाश्चित्रप्रतिमास्तासोवक्राणिमुरामेवचंद्रकाशंद्राः स्वार्थिकः कनूतेषुयेकलंके भूतारंकेचोमृगाः कंधरासुगृहदारुविद्रोषेषु विरचितास्तेस्तथोक्तैः मृगाधिपैः सिंहेः स्वीयोयः कुक्षिः सनिल योनिवासस्थानंयेषांतेतथाभूताः कृताइवभक्षिताइवेसुस्वेषा ॥ ९॥ विवित्रेतियस्मिन्नगरेनिर्गता निगरहा

यत्रसौधरमणीयभंजिकावक्रचंद्रककलंकरंकवः ॥ कंधराविरचितैर्मृगाधिपैः स्वीयकुक्षिनिलयीकृताइव ॥ ९॥ विवित्रवर्णोपलरत्नगालिस्तभोरुकांतिच्छरितस्वस्वपा ॥ यस्मिन्निर्गाम्फुटभिन्निकासुरेनुर्मयूरइवचित्रहं साः ॥१०॥ यत्रागणान्छफटिकायतार्द्धिः सौपानविंवाः समभूर्नितांतम् ॥ ध्वताविलोलाइवदेववन्तं गंगातरं गांतरलोत्तमीनाः ॥११॥ लितेषांस्फुराः प्रकाशमानाः याभिन्निकाभिन्तयः कुडानिस्वाथेकनूतेषुवित्रेषुनिर्म ताहंसाश्चित्रहंसाः श्वाकपार्थिवदिह्वाइत्तरपदलोपः विचित्रोनानाविधोवर्तांयेषांतेतथोक्तायेउपलामणयो रत्नानिचैतैः श्वास्त्रिनः शोभमानायेस्तेभास्तेषांयाउरुर्महनीकांतिस्तयाच्छरितानिशापा निस्वस्वपाणियेषांतेतथो क्ताः संतोमयूरवर्हिणइवरेक्तः चचकासः ॥१०॥ यत्रेतियत्रनगरेऽग्रेगणानामतिराणंमंबंधिनः प्रच्छानिर्मला

हरिसं.
॥ ३ ॥

सर्ग-१६

येस्फटिकाः शुभ्रमणयस्नेघामायनेविस्तीर्णयद्विः कांतिस्तद्येयुतेतथोक्तायेसोयानाऽप्रागेहणानिऽप्रागे
हणंस्मान्नीयानमिस्यमरः तेषंबानिपुतिविंबानियेषांतेतथोक्ताः विलोलाश्चलंतोध्वताः देवानां चर्म्मनभ
स्तस्ययागां गाऽप्राकावागां गानस्याऽप्रतरेमथैलोलयेमीनास्तद्वचनितान्तमृदभं समभुर्वैरेनुः ॥ ११ ॥ कर्पूरेति
यत्रनगरेकांचनानांजालका निवातायनानितेप्रोविनिर्गतेविनिःसृतेकर्पूरं कालागरुः हृदपागरुश्चतयोर्धू
मस्यजालसमूहः कर्त्तृप्रागतानां श्रीहरिक्षणार्थमुपेयुषाम् तनुभृद्भ्रजानां देहधारिसमूहानां संबंधीनिर्वन
कर्पूरकालागरुधूमतालेविनिर्गतेकांचनजालकेभ्यः ॥ यत्रागतानांतनुभृद्भ्रजानां निर्वनप्रस्कांडइवोच्चकासे
१३ ॥ निकरोयदगारवेदिकावरनिर्द्युहविदं कनीडक ॥ क्षणदात्तनतारवश्चुतिर्वयसोच्छात्रसमानतांययौ ॥ १२ ॥

निःसरन् यस्तमसोः ज्ञानस्यकांडः समूहः स इव उच्चकासे विरेजे ॥ १३ ॥ निकरइतियस्यनगरस्ययास्यगाराणिगृहा
णि तेषु वेदिकाः वितर्हयः स्याद्वितर्हृस्त्वैदिके समरः नासोवराः श्रेष्ठानिर्द्युहा मन्तवारणारवायुयाश्रयाः नि
र्द्युहोमन्तवारणामिति चैतयंती तेषावतंका उपरितमः कृपोतयालिकाः कृपोतयालिकायांतु विदं कं पुनयुसक
मिस्यमरः तारवनीदः कुलायोयस्यसः कुलायोनीडमस्त्रिया मिस्यमरः शोबाद्रिभावेतिकपुचयसांयक्षिणाम् ॥ २ ॥

वयः पक्षिणवात्पदाविति विश्वः निकरोत्रि - क्षणदास्तरनी युजनताया जनसमूहस्यारवोवेदादिसञ्चास्त्रा
भ्यमनरुद्रस्तस्यश्चुतिः श्रवणंयस्यसतथोक्तः सन्च्छात्रसमानतामंतेवासितुल्यताययौ छात्रोतेवासिनोत्रि
स्यस्यमरः समीपेषुतिवाह्येयथाश्चुतमुच्छरणदनुसुखेक्षतेऽतएवस्फुटमितियंजकप्रयोगः ॥ १३ ॥ नवकुंकुमे
तियत्रनगरेनवकुंकुमंयमित्तनथोक्तयत्रावरमंनुभ्रभोर्णस्तोयपानीयनीरक्षिणांबुनांवरमिस्यमरः तेषोक्षि
ताः सिक्तास्तथोक्ताः मनोहरमणीयाः प्रायतादीर्घाः राजपथाराजमार्गाः कलधौतस्यहेम्नः शिलादृषदस्ता
नकुंकुमशं चरोक्षिता नितरां राजपथामनोहराः ॥ कलधौतशिलाभिरायतारचितयत्रयथोच्चकासिरे ॥ १४ ॥ इंदी
वरश्रेणिसमानभासस्तस्योदुपांडुअभृतातपत्रम् ॥ दिनेश्वरोसन्निनदोपरिष्ठाद्भ्रमरगजलद्युतिरिदमुभक्तः ॥ १५ ॥

भिः रचितायथानिर्मिताइव नितरां मृदभं उच्चकासिरे विरेजिरे ॥ १४ ॥ तस्योपरिष्ठाद्भ्रकुरुतंछत्रधारणमाह इंदी
वरेति इंदी वराणि कुचलया निनुपामं नृगितिकं उनीलकुचलयमिदी वरंचनीलाक्षमितिनाममालातेषांयांश्रेणि
पंक्तिस्तयासमानानुत्थाभाः कांतिर्यस्यतस्यतथोक्तस्यतस्यश्रीहरेः उपरितिरोषः भक्तो गलजितदारस्य उदुनक्ष
त्रंतदसांडुश्चभ्रं प्रतापवदिनेश्वरः सूर्यस्तस्मात्प्रसतिरुद्रचोयस्याः सातथोक्तायमुना तस्यानदोद्गदस्तस्यो

परिष्ठाहर्षभ्रमंतोयेमंडलभूताः मरालाहंमालेषां व्रजः समूहस्तस्यद्युतिः शोभातस्यातिष्मुजयव्रीहंल्लोमि
स्थश्च्युस्तुरितिसुप्रसयः आतपत्रंछत्रम् अभूतविशेषेणभूतवानभ्रलः कर्त्तारिखुद्. स्वरितजितेइसात्मने
पदं नश्रुतिमिचः किलादगुणः फ्रुसादगादितिमिचोलीपः अत्रोयमालंकारः ॥१५॥ चामरश्रियं वर्णयति तस्मै
नितस्यश्रीहरेः इंदुनीलानामाणाया संतराणि विवरणि तेषु रोचमानाः शोभमानायेक्षयाधिनाथ्यसंबद्ध
स्यांनवः किरणाः तेषां चयो निकरवपमानं ययोस्तेतथोक्तेप्रकीर्णकेचामरैः अंबुरात्रोः समुद्रस्यचातोवायुः
तस्येदुनीलांतररोचमानक्षयाधिनाथां श्रुचयोपमाने ॥ वान्तोंबुरात्रो रिवफे नपुंतेप्रकीर्णकेचालयतः स्म
भक्तौ ॥१६॥ तस्मिन्नुप्रविष्टं सुरगाधिरूढं तेषु मारदनघंतनौघाः ॥ विचित्रवाद्यश्रवणी यनादेस्त्वं समासे
इरिवोपहृताः ॥१७॥ केनयुंते हिंरिभक्तदेहवभक्तौ सोममुण्डययार्षदप्रवरोत्रानैरितिरोषः बालयतः स्म
धुवताम् ॥ अत्रोयमयोः संकरः ॥१६॥ तस्मिन्नितितस्मिन्पुरप्रविष्टं कृतप्रवेत्राम् तुरगाधिरूढं हयनिषण
म् अनघनिर्दोषं तंश्रीहरेमि दुष्टं निरोक्षितुम् ननौघातनसमूहाः विचित्राणियानिवाद्यानि तेषां श्रवणीया
मधुरास्त्रां तुमहीयेनादास्तेः उपहृताः कृताहानाद्वत्तर्णं दुतम् आगतसमीपे समासेद्वृत्तगुः ॥१७॥ ॥४॥

नेविञ्चि नष्टिभिः क्ववर्णमिति क्ववर्णस्य कनकसमूहाणि तंतू नियमिंस्तंतथोक्तम् मनीहंररम्यम् शोणं
रक्तम् निवारंश्चावरणम् निवारस्फत्रावरणे हिमानिलनिवारण इत्यमरः दधनम् स्कंधयो रसयोरुद्भूतसदान
मानं भास्वरं च काशमानं चारुस्कंदं रं चंचलं वासोयस्य तंतथोक्तम् कटीतटे श्रोणिप्रदेवोपमानं च वक्षुविचित्रं
वस्त्रयै नसतथोक्तस्तमं नयनानामभिरामं आह्लादकस्तंतथोक्तम् ॥१७॥ मणीद्वेति मणीद्वः श्रेष्ठमणयोमुक्ता
क्ववर्णसूत्रं दधंतं निवारं शोणं मनोहं नयनाभिरामम् ॥ स्कंधो ह्यसद्भास्वरचारुचेलं कटीतटान् द्वविचित्रवस्त्रम्
१८॥ मणीद्वमुक्ताफलसत्त्वस्तुत्तरं लचामीकरश्रीवरालीम् ॥ कौकभमुष्मीधमनर्घमीनां मधीह्यसच्छेवर
मादधानम् ॥१९॥ नानोपलस्वर्णविचित्रत्वमुक्तामया लं कृतिभूषणं गम् ॥ यदंतुरंगेषुलापितारख्ये विधाप
यंतं विचलतवलीनम् ॥२०॥ फलानिच संसुन्तमानियानि प्रसूतानि च कष्टरत्नानि च चामीकरं क्ववर्णं च तेषां
श्रीवराभ्यायीडास्तेवामालीः पंक्तिर्यस्य तंतथोक्तं कौकभं कुरुभारव्यदुअरं कं प्रनर्घममूल्यं मध्ये उद्भूतसन्
राजन् श्रीवरोयस्य तंतथोक्तमुष्मीधं शिरः यदंतुर्दधानं ईशो सर्वनियंतां ॥१९॥ नामेति नानाविधायै उपलामण्यः
स्वर्णोद्भे मविचित्राणि रत्नानि च मुक्तामौक्तिका निच प्रचुराणि नानोपलादीनियस्फुतास्तथोक्तायाः प्रलं क

तयोभूषणानितासांभूषणानिमंडनभूतानिःप्रंगानियस्यतंतथोक्तम् विचलत् चंचलंखलीनेकविकामु
स्वरक्त रितियावत् यस्मिन्कर्मणितद्यथातथाक विकानुरखलीनोस्त्रीसमरः तुरंगेणश्चैनपुलायितारव
युलानामधुताद्यनेकापरनामाहयानांगतिविशेषः तद्रुक्तं हयलीलावसाम् सुतां प्रवृंगितामाङ्गुयाधारायु
लनाभिधापुनरेनारधीपालांपुलामिसाहदेशकः तद्वृक्षणमपितवैचोक्तम् क्षिपतिसमविशेषानुस्त्रियस्य
प्रपादानु प्रसरतिपुरतोः श्वः साश्चधारापुलारमाविलसतिसमपादोक्षेयणाकुंचनानांकरणमिहगतित्तः

उदारसौंदर्यपरिप्लवक्षंसविस्मयाः स्मरमनोरमास्यम् ॥ यौराः यपुस्तेनयनैरत्तैर्नचोदयंचंद्रमिवेक्षणीये
३१ ॥ चाङ्गरमेपुलारामा मितियादिर्मघधानंप्रविधायरागात्वलगं ह्यथी ह्यस्ववहेसुलारामा मिसादितयाप्र
धितमयनंगतिः पुलायितं प्रयगतोभावेक्तः तदारव्याक्षिपतिसमविशेषानिसाद्युक्तरासाभिधानंयस्य
नन्तथोक्तम्युदपादमासं विधापयत्तां कारयंतं ॥ ३० ॥ उदारेतिउदारमहत् सौंदर्यं त्वंयस्यसः परि
प्लवंचंचलेक्षाहृष्टिर्यस्यसः तयोर्विशेषणसमासः स्मरेणमंदहास्येनमनोरमंरामं प्रास्यमुत्वंयस्यतमईक्ष
णीयदंर्नीयमूर्त्तितंश्रीहरिम्यौराः जीर्णदुर्गारमपुरजनाः नचोत्तनउदयोयस्यतंचंद्रमिवः अत्रसैरपरिप्ल

लैः नयनैः सविस्मयाः साश्चर्याः संतः ययुः सादरावलोकनंचक्रुरिसर्थः ॥ ३१ ॥ तूर्यप्रणालैरिति तूर्याणांवाद्या
नांप्रणालैः नृत्तैः उपहृताः कृताकृतानांइवसर्थः पुरेभवाः यौर्यः तत्रभवदस्यणु दिङ्गणजिसादीनादोपुतथाभूता
याभ्रगनायोधितः स्त्रियाः पुंवदिसादिनायुवद्भावः कमनीयमूर्त्तैः रम्यतनोः मनोतृप्तौः कामपुराभूतिपरीय
सः तस्यश्रीहरेः निरीक्षणाप्यदृशनायसुक्ता निःप्रत्यानिकायोतिथामिस्तास्तथोक्ताः सस्यौरथारथ्याप्रतीति
प्रतिरथ्यायथार्थैः अयीभावः त्वरयानिवेगेनईयुः प्रापुः एतेनतासांश्रीहरिनिरीक्षणेकालाक्षमत्वमौक्तक

तूर्यप्रणालैस्वरयोपहृतानिरीक्षणाप्यप्रतिरथ्यमीयुः ॥ सुक्तासकार्याः कमनीयमूर्त्तैः यौरागनास्तस्यमनो
नवावोः ॥ ३३ ॥ विलोकरसामित्वगृहीतभूषाः करीच्ययाः कृस्त्रवदंशुकाग्रः ॥ सौधालयश्चकुरिवाधिभिभि
स्त्रियोद्दहासपटहप्रणालैः ॥ ३३ ॥

मुक्तम् ॥ प्रत्रपौरांगनाप्राप्तेः प्रवेशवाद्यश्रवणानंतर्धान्तद्रुपहृतोस्त्रेक्षा
अंतकाप्रयोगाङ्गम् ॥ ३३ ॥ प्रथयौरांगनानांत्वरोपलक्षिकोशृंगारवेष्टादूर्ध्वयति विलोकोत्तियत्रनगरे
इतिशेषः सौधालयः सौधार्थंक्तयः सामीसर्द्धवाचकममयेसामिर्द्धंनुगुप्सितदस्यमरः तस्यभावः सामि
त्वमईत्वंतेनगृहीताः स्त्रीकृताभूषायाभिस्तास्तथोक्ताः करेषुहस्तेषुउच्चयावस्त्रयंत्रयौयासांतास्तथोक्ताः

हरिसं-
॥६॥

सर्ग-१६

नारी कदंशुकप्रंथौ नीवी स्यादुच्चयौ प्यथेति मार्गः करग्रहं तवा सोग्रंथयद्रसर्थः कृतं संखवंति गलंति नं
शुकाग्राणि श्रेष्ठपरिधानानियामाताः अशुकं वस्त्रमात्रे स्यात्परिधाने न्तरीययोरिति नृणां ह्येच्छियः स्त्री वा
पुत्रासौ रिती यदा देवाः प्रवलीकृतप्रधिभिन्निभिन्निषु विभक्त्यर्थे मयीभावः परहृषणादेवां ह्यप्रतिस्वनेः
अदहासमुच्चैर्हासंचकुरिविसुत्वेक्षा विहृतददर्शना द्वासा भवतीति भावः अत्र कुतूहलाख्यावेष्टा कुतूहलं रम्य
दृष्टे चापत्यं परिकीर्तितमितिलक्षणात् ॥३३॥ समापतन्नि ति डाक्युतं त्वर्येयसर्थः द्वा उरक्षुसपदि दुतेऽस

समापतनुहारपदेदधसः कांचीः त्रिगोत्रार्पितकर्णपूराः तादेकतो द्वा म्वलयास्पदेषु स्त्रियो विपर्याप्तयोऽशुकानि
३४ ॥

मरः हारस्यपदं स्थानंतस्मिन् वक्षसीसर्थः कांचीः रत्नाद्दधसो ब्रिभ्रसः तादेकतस्तादं कानु कर्णिकास्य श्रवणपूर
कान्वे लयास्पदेषु कं कणस्थानेषु दधसः त्रिगोत्रजाताः त्रिगोत्राः केवास्तेषु र्पितानि हिताः कर्णपूराः प्रवृत्तं यायाभि
स्ताः स्त्रियः विपर्याप्तया विपरितत्वेन अशुकानि वसना निदधसः ससः समापतनु धावंति स्म एतेन विभ्रमात्वाचे
ष्टान्का विभ्रमस्वरया काले भूषा स्थान विपर्ययद्रतिलक्षणात् सच भ्रांति मूलद्रति भ्रांति मद्दंकारो मसते ॥ ३४ ॥

युगाक्षयद्रति युगाक्षये कल्पाने वा र्हेऽत्रोते इति वा र्हेऽत्रोतयः समुद्रयुगनस्तेन अद्रिकरणे त्रेतेरि सच प्रसयः नृ
यवासवा सिद्धकालादि निविकल्पादनुगभावः येन श्रीहरिणा नृहारे मद्रतिकुक्षौ भुवनानि योतानि धृता न
ति भावः स श्रीहरिः नार्यो पुनः कया चिसुगंगनया तु मद्रविभ्रमेण मद्रविकारेण असमप्रमसकलमई मि
जितमिसर्थः यदेकं विलोचनेन त्रेतेन पयपीतः कर्मणि खिदसुत्तमद्रद्रुसर्थः अत्र कुक्षिकोण विविष्टनि
विलभुवनस श्रीहरेर्मदतप्राधेयसात्पतरेकनारी कृताक्षकोणा धारत्वोन्त्याचमत्कारो धिकालंकारः अ

युगाक्षये वा र्हेऽत्रोयेन येन पीतानिकुक्षौ भुवनान्युदारे पुनः सनार्या मद्रविभ्रमेण पपेः समग्रैक विलोचनेन
३५ ॥ तदेकया भादधि रूतयोच्चैः कृता तिली लं दृषते भियाति ॥ यता कये वा तिसमी रधूत वस्त्रांतया यत्र नि
जनिनांतम् ॥ ३६ ॥

धाप्रधेययोरानुरूपाभावो धिकोपतद्रतिलक्षणात् अयंचतात्कालिकविकारात्मा वि
लासाग्योभावो यत्कृताक्षयो तात्कालिको विद्रोषः स्याद्विलासो गक्रियादि द्वितिद्वारूपकात् ॥ ३५ ॥
तदेकये नित्यत्र नगरि उच्चैरुन्नते नितात्पीये निनांतं सदनं प्रति अद्रिरूतया तत्रारे हणं कृतवसाः प्रतिचक्र
लोपः समीरो वायुस्तेन धूतः कपितो वस्त्रातो वसनं प्रातो यस्मात्तया एकया कया चिन्नाय्या हेतुना तत् जी

हरिसं.
॥ १ ॥

एतद्गुर्गनगरं च यत्ने धर्मात्मने श्रीहरेः अभिप्रायानि प्रागञ्जितसतिर्याते लटः श्रुत्वा देवः यत्ताकया वैजयंसा कृत
तां प्रसधिका लीलाशोभाय सततं तथोक्तं मलं कृतमिवे सुखे द्वाभ्रभातु भाति म्प्रसर्वसापिनगरस्य स्वयं
पताके वरगजे सुखे क्षातस्याः सकलपुरयोषिदतिनायिलान एष्यसते इत्यलं करिणावस्तु ध्वनिः अत्र नि
ग्रांतारो हणं कृतं हलन्वम् ॥ ३६ ॥ अवाकिरन्ति प्रतिगृहं गृहेषु विभक्तार्थं व्ययीभावः अंगनाः पुरंध्रयः
विष्कुरा विभिन्ना ये शुक्रिकोशाः शुक्रिपरास्तैर्विमुक्तानि विमृष्टानियानि मुक्तापटलानि मौक्तिकपुत्रानि ते

सर्ग-२६

अवाकिरन् कृष्णमिवांगनास्तं संभ्रमं गलज्जतमात्मैः प्रतिगृहं विष्कुरशुक्रिकोशा विमुक्तमुक्तापटलै
रिवे न्मम् ॥ ३७ ॥ आत्मगेहचलनादरोक्षितानां गमन्ति विलेखनिर्मिताः मानसंचसहतेन श्रुसतां पालयं
स इव यातमंगनाः ॥ ३८ ॥
रिवस्थितैरिसुखे क्षामंगलार्थं ये लाजास्ते मात्माना वृत्तैः आचारलाजैरिसर्थः ॥ ३९ ॥
नां सर्वनियंतारंतं श्रीहरिं कृष्णमिव हस्तिनापुरगतं कृष्णयथापौरयोषितः अवाकिरन्त हृदिसर्थः संसंभ्र
मसादरं यथातथा अवाकिरन्मक्षिपन् पूजार्थं मिसर्थः ॥ ३९ ॥ आत्मगेहेति किंचित् चार्थः अंगनाः स्त्रि
यः तेन श्रीहरिणा सह यातं गतं मानसं पालयं स इव प्रतीक्षमाण इत्ये सुखे क्षाश्रुसतां निरोजस्तं गता ॥ १ ॥

॥ १ ॥

इति शेषः आत्मनां स्वेषां या निगोहानि गृहणितानि प्रतिचलनं गमनं तस्मिन् न्यूनप्रादरस्वरानेनोक्ति तारहितः
निवृत्तनिजगृहप्राप्तये क्षादिसर्थः विलेखचित्रे निर्मिताश्चित्रलिखिता इवे सुखे क्षानागमन्सगोहानि प्रतितन
यांति स्मनिः स्पंदमासिरे इत्यर्थः ध्यानंचित्ते हितानामेः श्रुसताश्चा मनापटुदिति दृशा रूपके अत्रोत्प्रेक्षयोः सा
पेक्षत्वात् संकरः ॥ ३६ ॥ नितांतसकैरिति गृहीणः स्त्रियः नितांतसकैः श्रीहरिभूतां वसंतपीति मद्रिः नयनेनै
त्रैः पवित्रः सच्छास्त्रविहितत्वादंतः करणशोधको धर्मराकांतिकदृष्टौ येषां तेषु अन्वयः प्रादुर्भावो यस्य स
नितांतसकैर्नयनैर्गृहीणः पवित्रधर्मान्वयमन्वगच्छन् ॥ सोतिभिरेनं पतिमौषधीनां शरसुसन्ने शिवयामव
सः ॥ ३७ ॥ विस्तीर्णने ज्ञानलिभिर्नितांतं नामाध्वाद्भ्रंसेन तूणम् ॥ पीतेन वेदप्राप्त्यलसैर्वपुकेः शूनेः शूने
र्धुर्भरतः प्रतीयुः ॥ ३८ ॥
तद्योक्तस्तम्युद्ग्रापवित्रः सर्वतमशुद्धिकरो यो धर्मस्तदवतारत्वेन प्रादुर्भूतो हरिप्रसा
दाद्यद्विजस्तस्मादन्वयोनेकजनश्रेयोविधिप्रयाप्रादुर्भावो यस्य सतथोक्तस्तमु एन श्रीहरिमया मवसोरा
त्रयः शरदिप्रसन्ने धनमपायत्वान्निर्मलैः सोतिभिर्नक्षत्रैः उषधीनां पतिचंद्रमिव अन्वगच्छन् वनुजमुः
३९ ॥ विस्तीर्णंति विस्तीर्णानितदीक्षो वृक्चरेनाधिकप्रसारितत्वादिश्रालानां सर्थः तद्योक्ता निया निनेत्रा

हरिसं.
॥ ८ ॥

सर्ग-१६

णितामेवांतलघुस्तेः नितांतप्रसंतेनृणां दुत्तंपीतेनास्वादिनेनमाधवादभ्रसेनमानास्तिधवः पतिर्युष्मसः
 सतंत्रतयास्वयमेवसर्वनियंताश्रीहरिरिसर्थः सएवअदभ्रं ब्रह्मं योरसोः मृतं तेनअसत्रमधुमद्यंतं वंधि
 नादभ्रसेनब्रह्ममाधुर्येणारसोरागेविष्यवीर्येतिक्तादौपारदेदुवेरुस्यसासादनेहेमिनिर्यासेः मृतशब्द। योरिति
 चेतयेतीदुर्भरतोदुर्भरेगुरुभिरिसर्थः अतएवअलसैर्मदनेमंथ्यैः वपुष्काएपयीवरनारीराणिसर्थः अत्र
 व्यदितिपरिमाणपचयैकनपसयः तैरुपलक्षितास्ताः योरस्त्रियः वेवमानिगृहाणिनाः शंनेः प्रतीमुः ग
 सभातितोराजपथे द्विजानांगणैः समुच्चारितवेदमंत्रैः ॥ तैरुपग्राह्यकरैरसंखैरुवासरप्रोथवनेसतस्य ॥ ३१ ॥
 खंनिसस्वयंलघुस्परिसभरणानुस्त्रिभवंतीतिभावः अत्रमाधवरसदुर्भरतस्यविशेषाणमसानूनैः प्रतिया
 तहेतुवाक्कार्यो हेतुकंकायलिंगमलंकारः तस्यमाधवरसेतिश्लेषमूलात्तिश्रयोः स्तुत्यापितप्रितिसकरः ३०
 सभातितइतिराजपथेगजपार्श्वेसमुच्चारिताः सम्प्रकृपणितावेदमंत्रायेस्तेस्तथोक्तैः द्विजानांविद्याणामुगणैः
 सभातितः पुष्यचंद्रनादिभिर्व्याधिधिंसंपूजसत्कृतइसर्थः उपग्राह्याएषुपायनानिकरयोर्वैधांतेस्तथो
 क्तैः असंखैरनेकैः जनैः पुरवासिभिश्चसभातितः सत्कृतः सः श्रीहरिः तस्यतीर्णदुर्गनगरस्परप्रोथवनेरम ॥ ८ ॥

णीयारामेनुवास निवासंरुतवान् ॥ ३१ ॥ सइति तत्रतस्मिन्नुपवनेस्वाश्रितास्वभक्तास्तेषांकापाः प्रभिलाषास्ते
 षांपूरः पूरकः तेषांधर्मज्ञानवेरापयुक्तभक्तिरुचिदग्नास्वतीतः प्रसन्नः रथातेरुष्टेप्रतीतइसमरः सः श्रीहरिः
 आलिषुससंक्षिपुमुहुः पुनः पुनः चरन्व्रतनभक्ष्याणामदनीयानासंज्ञास्ततन्नामानिवदनुसन् प्रोत्सासद
 नीयानिवस्तुनिपरिवेषयित्वातेषापरिवेषणं हत्वासाधूनुसतोअभोनेयत् भोजनमकारयत् ॥ ३३ ॥ सइतियु
 ग्मेनाहतत्रतस्मिन्नुपवनेपरिणद्धनिवद्धमंडलं यैस्तेस्तथोक्तैः मंडलाकारतयाचरद्विरिसर्थः दृष्टः श्री
 सतत्रसाधुनुपरिवेषयित्वाविचित्रभोसानिवदन्वतीतः ॥ मुहुश्चरन्नालिषुभक्ष्यसंज्ञाअभोजनपन्नाश्रितकामपू
 रः ३३ ॥ सतत्रपद्यानिहरेः सतांगणैरुदीरयद्भिः सहतालिवादनेः ॥ अरंस्तदृष्टैः परिणद्धमंडलेर्मुहाप्रगायनरुतना
 लिकारवुः ३३ ॥ विचित्रचंचरभाम्बरंवरः समुद्धसक्तिकिणयोषनूपुरः ॥ मनोरमारः स्थलज्ञातसौख्यप्रसन्नहा
 रावलिलोलकंकणः ॥ ३४ ॥
 हीलीलानलोकनप्रसन्नमानसैरिसर्थः नालिवादनेः सहसाईहरेः पद्यानितद्वगोनि
 बद्धप्राकृतपद्यानि उदीरयद्भोगोयद्भिः सतांप्राधुर्गणैः सहसाईसः श्रीहरिहृतस्तालिकारवः करतलध्वनि
 र्येनसतथोक्तः मुहाप्रगायनरुद्धप्रगानंकुर्वन्सन् अरंस्तक्रीडितवान् ३३ ॥ विचित्रेति विचित्राणिनानावि

हरिसं-
॥६॥

सर्ग-१६

धानिचंचनराणिचंचलानिभामुगणित्युतिमंनिचंचनंवरणिवासोऽपिद्यस्यसतथोक्तः समुद्रं नृशोभमानः ।
किंकिर्णानांघोषः शब्दोयथोस्तथाभूतेन्युरेयस्यसतथोक्तः मनोरमंरम्ययदुरः स्थलं वक्षः स्थलं नत्रनांत
सौरभाएयनुग्रहगंधीनियानिघ्नसूतानिपुष्पाणितेषां हारास्तेषामावलिः पंक्तिर्यस्यसः लोलानिगतिज
वेनचंचलानिकंकणानिगौरवरायस्यसः तयोर्विशेषणसमासः ॥ ३४ ॥ तदेतितदातस्मिन्समयेऽप्रभेगगने
विमानानांपंक्यऽप्रावलययोयेषांतैस्तथोक्तैः तस्यश्चिहरेगलोकनेद्वानंतनेविस्मयऽप्राश्चर्यतेनाकु
तदातदालोकनविस्मयाकुलैः फरत्रजैरभ्रविमानपंक्तिभिः करैर्विमुक्तावनवपुष्पदृष्टयोनिषेतुराद्दृष्ट
रंघ्निसंचयाः ॥ ३५ ॥ इदममंदिरेविधापनमंत्रतत्रसः समकरोदनुरक्तैः ॥ सत्तनैर्निपुणधीभिरुपेतोदेहभृज
वविमुक्तिविकीर्षुः ॥ ३६ ॥ लामाप्तास्तेस्तथोक्तैः फरत्रजैर्देवसमूहैः करैर्हस्तेः विमुक्ताविसृष्टाः प्रादृश
यरंघ्नीणांभृंगाणां संचयाः समूहायाभिस्तास्तथोक्ताः सौरभलौभाङ्गमन्मिखिंदाइत्यर्थः नवानियानिपुष्पा
णितानां दृष्टयोवर्षणानिनियेतुः पतंतिस्म ॥ ३५ ॥ इदमेतिदेहभृतांशरीरिणां भवांसंसारान्मुक्तिमोचनं
विकीर्षुः विधिभक्तः सः श्रीहरिः अनुरक्तैः स्वस्मिन्प्रीतिमद्भिः निपुणधीभिः कुत्रालब्धुद्भिः सज्जनैर्मु

॥६॥

क्लानंदादिसाधुपुरुषैः उपेतोयुक्तः सन् तत्रतस्मिन्नुपवने इदमस्ययमंदिरं तस्यविधापनंकारयित्त्वं त
स्यमंत्रंरहोविचारसमकरोत्तद्वदधानु ॥ ३६ ॥ अथेतिऽअथमंदिरेविधापनमंत्रविधानानंतरं सः श्रीहरिः भ
क्तवारेर्भक्तसमूहैः सहसाइरेवतश्शोणिभूतिरेवतनास्त्रिपर्वतेप्रतीतं विरज्जितं दामोदरगोपः कुंडस्तदेव
तीर्थं तदेसगलातत्रेशोषः स्नात्वा द्विजन्मप्रोविशेभोः पितंदलंभूरिप्रचुरं विलं धनेयेनसतथोक्तः स
अथेसदामोदरकुंडतीर्थंरेवतश्शोणिभूतिप्रतीतम् ॥ स्नात्वा द्विजन्मार्पितभूरिविन्तः स्वावासमागामसहभक्त
वारेः ॥ ३७ ॥ अथसाधुजनेः सदासनेरुरुचेदंमगणैर्दृतेहरिः ॥ उपविष्टरुवेदयक्षामाधरकूटसजलोबलाहकः ॥
३७ ॥ वसनानिदधन्मनोरमेविमलो दुप्रतिमानिविग्रहे ॥ सहतोचनारसयोमुचारुरुचेद्वृषाममणिक्षमाधरः ॥ ३८ ॥
नृदंत्वमोपशिक्षणार्थंननुत्सतद्विधिना किं चिद्व्यं पूर्णकामत्वात्सकलतीर्थोप्यदचरणत्वाच्चतस्येतिभा
वः स्वस्यः आवासोनिवासस्थानमृतमृत्प्रगातः प्राययौ ॥ ३७ ॥ अथेतिऽअथस्नात्वागमनानंतरं साधुज
नैः रुतेवेष्टितेसदासनेथेष्टविष्टरेउपविष्टोनिष्ठाणः हरिः हंसगणैर्मंगलसमूहैर्दृतेउदयक्षामाधरुदधावल
स्तसकूटेनिसरेसजलोतीरसाहितोवारिणांवाहकोबलाहकः पयोदरादित्वात्साधुमेघद्वरुरुचेद्वृषुधुधे ॥ ३८ ॥ वस

हरिसं.
॥१७॥

सर्ग-१६

नानीतिमनोरमेरमणायैविग्रहेदेदेविमलयद्रुनक्षत्रंतत्प्रतिमायेषांतानितथोक्ता निःप्रतिबलक्षणी
 मर्थः॥ वमना निवस्त्राणिदधतु विभ्रत सः श्रीहरिः नारस्योमुचावारका लिकमेघेन दृतोवेष्टितः नृपा
 मायेमणयस्तेषांक्षमाधरःपर्वतोवमद्वंरुचे शुशुभो॥३॥ वलयेति वलययोः कंकणयोर्वा मुत्तलरत्न
 नितेषांसंचयः समूहस्तस्ययाद्युतयः कांतयस्ताभिः यद्वा विताविवसंज्ञातनवांकुरा विवस्थिता विसुत्
 त्रेशाश्रितातां भक्तानां कल्पमहोरुहोमनोरथपूरणे कल्पतरुभूतौ कमनीयौ रमणीयौ हरैः शायौ करारौ
 वलयोत्तुलरत्नसंचयद्युतिभिः पद्मवितौ हरैरिव ॥ अतकल्पमहोरुहौ शायौ कमनीयावधिकोतिमूहनुः ॥
 ध७॥ ज्वलितोपलकुंडलेप्रभाश्रवणाभरणमिवैद्युषीश्रुतिः अरुचसुरुवणारातिनीशुभवात्तापरित्यजताह
 ता ॥४१॥ अधिकान्तिचक्रुवाभांकुहनुः बहतः स्म ॥ ध७॥ ज्वलितेतिहरैरिति शेषः विपुरवो ब्रह्म
 येवणा रंगात्प्रसन्नाक्षराणितैः गतिनी शोभमाना श्रवणाभरणैर्कर्णसमीपनुपेयुषी प्राप्तावती ज्वलि
 ताः ॥ प्रदीपात्रपलामणयोपयोस्ते तथा भूतेयेकुंडलेतयोः प्रभाकांतिः श्रुभायावार्तातस्याः ॥ प
 रिजल्पनेभाषणंतत्र आहता आदरवतीश्रुतिरिववेदकृगिव अरुचत् ॥ अरागतत ॥४१॥

॥१७॥

वरेतिशुभेमंगलेविपुलेविशालेतस्यश्रीहरैः प्रलिकेललादेहूतोरचितः सुवर्तुलः वरंश्रेष्ठंयच्चंदनंतस्य
 चारुः रम्यश्चंद्रकः कुरुप्रारतरमतिकोमलयदानंमुखंतस्ययाश्रीः शोभातस्याः चत्रतुलां प्रातपत्रसाम्यं
 समगात्प्रापत् ॥४३॥ वितितानीतिमनोहरश्रियारमणीयशोभावतातस्यश्रीहरैः यदाचरणेन वितितानि
 स्वशोभया पराभूतानि मर्थः तथाभूतानि जलजन्मानिकमलाभिलज्जयवतलैः प्रचलस्थितिमुपलभ्य
 वरचंदनचारुचंद्रकोविपुलेतस्यहूतोलिकेशुभे ॥ ककुमारतराननश्रियः समगाच्छत्रतुलां सुवर्तुलः ॥
 ध३॥ वितितानिपदेवलज्जयाजलजन्मानिमनोहरश्रिया ॥ उपलभ्यतलेचलस्थितिसतंतस्यतपांसिकुर्व
 ते ॥४३॥ प्रतिबिंबवस्तुसंचयः समविस्तीर्णतरायतोन्नते ॥ परभावइवारुचरैर्दंदिहारः परभागशालिनः ॥
 ध४॥ घ्राण्यसतंतनिरंतरंतपांसिकुर्वते विदधते ॥ ध३॥ प्रतिबिंबितेति परभागोणगुणोक्तैर्धेणशालतेइ
 निपरभागशालीतस्यतथोक्तस्यश्रीहरैः समंमूनाधिकलरहितंविस्तीर्णतरंविशालेखरंचं प्रायतंदीर्घं
 चउन्नतंतुंगंचतेषांविशेषणसमासः तस्मिंस्तथोक्ते हृदिवक्षसिप्रतिबिंबिताः संतातप्रतिमानावा
 स्तसंचयाः यदार्थसमूहायस्मिन्सतथोक्तः हारः परउत्कृष्टोभावाभिप्रायइवारुचत् अरागतत ॥४४॥

हरिसं-
॥११॥

नवेति न्नितितसकेनास्यपराभूतस्यतस्यश्रीहरेः शुभयोः कृपाश्रुयोः नवोवो नूतनोदयः पार्वणः पूर्णप्रायां
संपूर्णकलशं द्रुत द्रुत चारुणीरमणीये चामरे प्रकीर्णके समाश्रिते सनते निश्चलतया संश्रिते स्फुटपराको
तिकोट्टयः यथाः कीर्तिश्रुते इव समभानो अरुचताम् ॥४५॥ आस्येति पार्वणः पर्वणि भवः शारदः शारदिभ
वो हिमकरः त्रीतांशुश्रुः तस्य श्रीहरेः आस्यं मुखं तस्य दास्यकरणं सेवा वृत्तितं तत्रापियोग्यता मुविततां
नो जगाम न प्राप किलेति निश्चितम् किंच पद्मवैववांकुरे तस्य श्रीहरेः यः शयः पाणिस्तस्य द्युतिः को तिस्यस्य
नवपार्वणचंद्रचारुणीसमभानताम नितस्य चामरे ॥ स्फुटयो यथासी समाश्रिते शुभयोस्तस्य कृपाश्रुयोरिव ॥
४५ ॥ आस्यदास्यकरणो पियोग्यतां नो जगाम किल तस्य शारदः ॥ पार्वणो हि मुकरो नत कयेत छयद्यु तिलवो
पियद्भवे ॥ ४६ ॥ दुर्विधास्तदवलोकलासादानशौं उमिव नैकदेशतः ॥ तेश्रिता इव नया विवेकि न प्रापुर
त्रविनयगुणा इव ॥ ४७ ॥ लवोलेत्रोपि नास्ती स हंतर्कये विचिंतये इयं चकवे रुक्मिः ॥ ४८ ॥ एवं तदीयली
लां वलीयित्वा तदवलोकनायागततदाश्रित श्रीसुदुःकमाह दुर्विधा इति तस्य श्रीहरेरवलोकौवीक्षणं तत्र
लालसाः स्मृत्वा वेतः दृशो लंका इत्यर्थः श्रिताः श्रीहरिचारुणीभूताः भक्ताः तं श्रीहरिः नत्रास्मिन् ह्योके ॥ ११ ॥

सर्ग-१६
॥११॥

दुर्विधा हरिदाः दानशौं उंचदाम मिव सुर्वदामस्थूललक्ष्मदानशौं रोबद्रुपदे इत्यमरः नयानीतयः विवेकि
ने विवेकचतेंतु रुष्यमिव गुणा विद्यादयः विनयं निक्षा मिव नैकदेशतः बद्धतनपदेभः प्रायुर्लेभिरे ॥ ४७ ॥ त्रै
ष्टमिति ते भक्ततनाः श्रितानामवनेरक्षणं तस्य विधानं करणं तत्र तस्य प्रसक्तं प्रेष्टमिति प्रियमतं श्रीहरिम् उ
क्त्वा निमेषवृत्तिर्निमेषमापारो ये स्मृन्ति तथोक्ता नितैः प्रतएव उपोषितैरिव गुवासवद्भिरवस्थितैः वसते
कर्त्तरिक्तः लोचने नैत्रैः वित्रे लेखे निमित्ता इव चित्रलिखिता इव निश्चलाः स्थिराः सतः ययुः सादा वलोकने च कु
प्रेष्टमुक्त्वा निमेषवृत्तिर्भ्रिर्लोचनैः यपुरुयोषितैरिव ॥ तेश्रिता वनविधानतस्य निश्चलास्तमिव चित्रनिर्मिताः
४८ ॥ वायुनांगमिव यमतापितंती रधेरिव यो निशाहता ॥ क्षेमदेन सकलश्रमच्छिदा तेन भक्तकुलमापसंमुदम्
४९ ॥ रिसर्थः यथोयोषितो तित्प्रयापयोः धिकं पिबतितद्दतित्प्रयाप्रधिकं यलोकयन्नि सर्थः ॥ ४९ ॥
वायुनेति भक्तानां कुलेष्टं सकलः समश्रीयः श्रमः त्वेहोदुःखमिति यावत् तं छिनन्ती तितथोक्तेन सकललक्ष्णे
शारदरिणे सर्थः क्षेमं प्रक्षारयं निर्भयस्थानं तद्दहाती तितथोक्तेन तेन हृणा निदाह्येन तापेन तापितं परिता
पितं शौं वायुनेवनी रधेः समुद्रस्य यो जलं निशाहता चंद्रमसेव संमुदं हर्षम् आपलेभेः मालोपमेयं ॥ ४९ ॥

हरिसं-
॥१३॥

तद्वृत्तिभक्ताः लखिते रम्ययुक्ते सरं नदादियं चांता नितथोक्ता नितैः चंदनैः अतिचरैरतिरम्यैः कुरुमानां पुष्पा-
णां हारैः शोचरैश्च महा धने वंदु मूयैरवरैर्वस्त्रैः अतिसंभ्रमो वक्रलादरस्तेन आकुलाया प्राः संतः तेषु हरिमु-
र्क्षयन् अपूतयन् ॥ ५७ ॥ वेनामिति अवेक्षणे दृग्मेतु चितो योग्यस्तवेनां नेपथ्यं प्रादधत् विभ्रतसः श्रीहरिः ॥
प्रसहं प्रतिदिनम् मधुरया अमृतादप्यधिकमाधुर्यं कष्टयेसर्थः चान्तया वान्ती विधानेनेसर्थः अं चितैरतिमु-
नेः वरैः कुरुमुहाराशोरवरैर्मंडनैरतिवरैर्महाधने ॥ आर्चयंस्तमितिसंभ्रमाकुलाश्चंदनैर्ललितकेसरदिभिः ॥ ५७
वेनामादधदवेक्षणे चितप्रसहंससुखयन्निजाश्रितान् वासरात्कतिचिदेचितेक्षणे वान्तया मधुरया वसहृश्रा-
म् ॥ ५१ ॥ अंगारस्तनुमानिवातिविलसन्निख्यं महं तं रसो धामिस्तत्रसतानि धायनितरामानंदयन्सुखयम् ॥ चंचला
रुखली नचंचलशायः प्राणान्निघण्टो हरी श्रीमद्गुणपुरंधरतो धिरभसेत्सैरश्चवारदिभिः ॥ ५३ ॥ द्वेरीक्षणे भक्तो
परिहययावलीकनैः निजाश्रितान् निजभक्तजनान् भृशमसंतं सुखयन् सुखं कुर्वन्सुतत्करोति तदा चष्टे
इति सुखशान्ताणि चततो लरः शान्तादेवः तत्रेति शायः कतिचित्कतिपयान् वासरां दिवसान् अवसत
वसतिसम् ॥ ५१ ॥ अंगार इति तनुमान् मूर्तिमान् अंगारस्तदास्वारसद्वच अतिविलसन् प्रतिराजमानः धामिः ॥ १३ ॥

सर्ग-१६

श्रीधर्मदेवपुत्रः सः श्रीहरिः तान् भक्तजनान् नितरामदभं आनंदयन्सन् तत्रतीर्णो दुर्गनगरे इत्यमुक्तप्रकारं म-
हांतमनस्य उन्मत्तं विधाय कृत्वा अघोरभसेस्तद्वीत्यावलोकनसंजातो धिकहर्षैरिसर्थः तैः पूर्वोक्तैः अश्रुवा-
रादिभिः सादिप्रमुखैर्भक्तैः युतो युक्तः हरो हृदये निष्ठा नुपविष्टः चंचत् चलं चारुरम्यं यत् खली नं कविकानेन
चंचलः शायः पाणिर्यस्य सतथोक्तः सन् श्रीमन् स्वनिवासप्राप्तानि शायशोभा वत्तुर्गपुरं प्राणान् ययौ श्राह
लविकी दितचंचलं लक्षणं तलं प्राक् ॥ ५३ ॥ इति श्रीपद्मनाभप्रमाणपारावारीणधुरीणविश्वनाथभट्टात्म-

इति श्रीहरिसंभवे महाकाव्ये हर्षकेशी महचिंसानंदवर्णि कृतैर्जीर्णोदुर्गप्रयाणा दिवर्णननामोदनुः स-
र्गः ॥ १३ ॥

जहीनानाथभट्टशिष्यश्रीपद्मशंकराक्षरेश्रीसहजानंदस्वामिचरणकमलीपासकगोपालानं-
दमुसंतः प्रेरितमतिव्यासावटेकदयाशुंकरात्मजश्रीहरिकृष्णकभक्तभोलाभाथकृतो श्रीहरिसंभवकाव्य-
स्य विद्वज्जनाङ्गादिभारव्यव्यायायोडनुः सर्गः ॥ १६ ॥ श्रीनीलकंठाय हरिकृष्णाय सहजानंदाय नमः-
लिं रवलयजेतामो सरजी सवत् १६५६ नाकागणशुद्धी ११ एकादशे नैरविवासरै मंत्राणामामेसमाप्ता ॥